

# فصل سوم

## ویژگی‌های فرهنگی استان خراسان شمالی





## درس نهم مردم‌شناسی و آشنایی با آداب و رسوم مردم استان



### آداب و رسوم

استان خراسان شمالی به لحاظ ترکیب قومی از تنوع زیادی نسبت به سیاری از استان‌های کشور برخوردار است. این تنوع تا اندازه‌ای است که از استان تحت عنوان «گنجینه فرهنگ‌ها» یاد می‌کنند. مردم استان از اقوام تات، ترک، ترکمن، کرد (کرمانچ) و اقلیت‌های قومی بلوج، عرب و لر تشکیل شده است. از آداب و رسوم مردم استان می‌توان به عید باستانی نوروز، عروسی، مرگ و تعزیه، شب چله، عزاداری در محرم و صفر، نذری، اسب دوانی، مراسم شکرگزاری برداشت محصول، کشتی با چوخه، رسم یاوری، عید قربان، بازی‌ها، موسیقی و محلی که به برخی از آنها اشاره می‌شود.

### فعالیت ✓

- ۱- چرا برخی از آداب و رسوم از دوام و استمرار بیشتری برخوردارند؟
- ۲- آیا می‌توان با احیای آداب و رسوم محلی در محیط جغرافیایی کارآفرینی کرد؟

عید نوروز : ایرانیان باستان شادی و نشاط را از موهبت‌های الهی می‌بنداشتند. عید نوروز که یکی از بزرگ‌ترین و کهن‌ترین اعیاد ایران و یادگار چند هزارساله کشور ماست، به عنوان نمادی از پیروزی نیکی بر بدی و روشنایی بر تاریکی در زمان اعتدال بهاری با شکوه خاصی جشن گرفته می‌شود.

در استان خراسان شمالی هنگام تحویل سال نو، عده‌ای به زیارت اماکن مقدس به ویژه بارگاه ملکوتی امام رضا(ع) می‌روند و گروهی نیز با خانواده بر سر سفره هفت سین می‌نشینند. مردم استان در روز قبل از تحویل سال نو به آرامستان در گذشتگان خود می‌روند و روز اول عید جهت احترام به منزل بازماندگان متوفیان در سال قبل مراجعه می‌کنند.

\* چرا با ورود دین اسلام به سرزمین ایران عید باستانی نوروز همچنان پا بر جا ماند؟

علاوه بر عید نوروز سایر اعیاد مذهبی مانند عید مبعث، میلاد امام علی(ع) (۱۳ ربیع)، عید غدیر و عید قربان با شکوه هر چه بیشتر برگزار می‌شود.

## ویژگی‌های فرهنگی استان



شکل ۱-۳- سفره هفت‌سین

شب چله(یلدا) : یلدا به معنای ولادت خورشید است. ایرانیان قدیم بر این باور بودند که در شب یلدا سلط طاریکی بر زمین پیشتر است و چون فردا آن شب، روشنایی بر ظلمت غالب و روز طولانی تر می‌شود، پس تولد دوباره خورشید را که مظہر روشنایی است جشن می‌گرفتند. در این شب افراد خانوار دور هم جمع می‌شوند، کوچک‌ترها به دیدن بزرگ‌ترها می‌روند. گفت و شنود خانوادگی، بازگویی خاطرات و قصه‌گویی پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها از مواردی هستند که یلدا را برای خانواده‌ها دلپذیرتر می‌کند. هندوانه به عنوان نمادی کروی که برونش سبز و درونش قرمز و سبل خورشید است، مهم‌ترین میوه بر سر سفره چله است. علاوه بر این، خوردن میوه‌هایی مانند انار سرخ، سیب سرخ، انگور و بیان قصه‌هایی از رستم و سهراب و خواندن اشعار زیبا و دلنشیں از رسوم این شب محسوب می‌شود. همه‌چنین در این شب خانواده داماد هدایایی را به رسم شب چله‌گی برای نعروض پیشکش می‌برند.



شکل ۲-۳- نمایی از مراسم شب یلدا



عید قربان : یکی از بزرگ‌ترین اعیاد مسلمانان و ترکمن‌ها عید قربان است که سه روز به طول می‌انجامد. روز اول را «کرگون» می‌گویند و به نظافت و خانه تکانی می‌پردازند. روز دوم را «قوقن» می‌نامند که به پخش شیرینی می‌پردازند. شب قبل از عید قربان حمام مخصوص می‌گیرند که به آن «قربان شورا» می‌گویند که هنگام استحمام اشعار خاصی را زمزمه می‌کنند. روز عید در نماز جماعت شرکت می‌کنند و پس از مراسم نماز قربانی می‌کنند. معمولاً ترکمن‌های ازدواج کرده فراخور حال خود گوسفند، گاو و یا به طور اشتراکی گاوی را قربانی می‌کنند.



شکل ۳-۳- رسم قربانی کردن در جرگلان پجنورد

مراسيم عزاداري در محرم و صفر : در دهه اول محرم در اكثـر تـكـايا و حـسينـيهـا با حـليـم اطـعـامـ مـيـكـنـد و غـذـاـيـ فـقـيرـ و غـنـىـ در اـينـ مـاهـ يـكـسانـ مـيـ باـشـدـ. اـنجـامـ مـراسـيمـ سـوـگـوارـيـ سـيدـ الشـهـداءـ (عـ) بـهـ قـدرـيـ حـائزـ اـهمـيـتـ استـ کـهـ آـنـ رـاـ بـهـ صـورـتـ دـينـيـ بـرـ گـرـدنـ خـودـ مـيـ دـانـدـ وـ خـودـ رـاـ مـلـزـمـ بـهـ بـرـياـيـ اـينـ درـ نـهـايـتـ شـكـوهـ وـ عـظـمـتـ مـيـ دـانـدـ. هـيـثـهـاـيـ زـنجـيـزـنـيـ وـ سـيـنهـزـنـيـ باـ نـظمـ وـ تـرتـيـبـ درـ صـفـوفـ فـشـرـدـهـ باـ شـرـكـتـ هـمـهـ اـقـسـارـ مـرـدـمـ درـ سـنـينـ مـخـتـلـفـ بـهـ گـرـدـشـ درـ مـيـ آـيـنـدـ. درـ شـبـ اـربعـينـ اـكـثـرـ هـيـثـهـاـ مـراسـيمـ اـطـعـامـ وـ پـذـيرـائـيـ دـارـنـدـ. بـرـچـمـ سـيـاهـ بـهـ عـلامـتـ عـزادـاريـ سـالـارـ شـهـيـدانـ درـ تـامـ مـدتـ مـاهـ مـحـرمـ وـ صـفـرـ بـرـ بالـايـ بـامـ تـكـاياـ، حـسـينـيهـاـ وـ مـسـاجـدـ درـ اـهـتزـازـ استـ. شـيعـيـانـ اـينـ خـطـهـ بـاـ پـوشـيـدـنـ لـبـاسـ سـيـاهـ درـ اـيـامـ مـاهـهـاـيـ مـحـرمـ وـ صـفـرـ اـبرـازـ سـوـگـوارـيـ مـيـ نـمـاـيـنـدـ وـ اـزـ اـنـجـامـ هـرـ نـوعـ مـراسـيمـ شـادـيـ، حـنـابـستـنـ وـ اـسـتـفـادـهـ اـزـ زـيـورـآـلاتـ بـهـ شـدـتـ مـيـ پـرـهـيـزـنـدـ. درـ رـوـزـهـاـيـ ۲۶ـ، ۲۷ـ وـ ۲۸ـ مـاهـ صـفـرـ جـهـتـ عـزادـاريـ رـحلـتـ پـيـامـبرـ(صـ)، اـمامـ حـسنـ مجـتبـيـ (عـ) وـ اـمامـ رـضاـ (عـ) هـيـثـهـاـيـ مـخـتـلـفـ طـيـ بـرـنـامـهـ رـيـزـيـ دـقـيقـ عـازـمـ مشـهدـ مـيـ شـونـدـ.



شکل ۴-۳- مـراسـيمـ عـزادـاريـ اـمامـ حـسـينـ (عـ) درـ اـسـ坦ـ

## ویژگی‌های فرهنگی استان

کشتی با چوخه: این ورزش در استان پیشینه‌ای ۲۵۰ ساله دارد. علاقه مردم استان به ورزش پهلوانی کشتی با چوخه را می‌توان در زندگی قرون گذشته آنها مورد بررسی قرار داد. حکومت‌های ملوک الطوایفی ساکن در این خطه متکی بر قدرت ایلات و عشایر بود و بقای هر ایل متکی به قدرت جوانان و پهلوانان بود. در جشن‌ها، اعیاد مذهبی و ملی مانند عید فطر، عید نوروز و عروسی‌ها یکی از مراسم اصلی و مهم جشن، برگزاری کشتی با چوخه است.



شکل ۵-۳- مراسم کشتی با چوخه در گود زینل خان اسفراین

### بیشتر بدانیم

چوخه، نیم تنہای است بدون آستر و یقه، با ربع آستین و جلو باز که قد آن تا زیر باسن می‌رسد. دور یقه و سرآستین‌ها را نواری قرار داده و محکم چرخکاری می‌کنند تا هنگام مبارزه مقاوم باشد. دور دامن چوخه را از پهلوها زیر کمر می‌بندند و از جنس پشم نرم گوسفند است. از فنون معروف آن لنج کمر، یان باش، لنج سرکش، لنج در دست، قل پیچ و پلنگ شکن است.

اسبدوانی: وجود اسب‌های اصیل ترکمن زمینه ورزش اسبدوانی را در این استان فراهم کرده است. اسب ترکمن یک نژاد با قدمت طولانی و شُهرت جهانی است که ارزش والایی در انجام مسابقات و جنگ‌ها داشته است. به دلیل سکونت اقوام مختلف همواره نگاه ویژه‌ای به پرورش اسب بوده است؛ به نحوی که مراسم اسبدوانی تقریباً آیین و سنت همیشگی در میان ترکمن‌ها، کردها و سایر اقوام می‌باشد که در این میان ترکمن‌ها اهمیت ویژه‌ای برای اسب و مسابقات آن به مناسبت‌های مختلف قائل هستند.



شکل ۶-۳- مراسم اسبدوانی در بستان بش قارداش بجنورد

## برای مطالعه



اندام‌های حرکتی بلند و قوی، ران کشیده، سر عمود، سینه عمیق، نداشتن چربی اضافی، سرعت فوق العاده، استقامت مثال زدنی در شرایط سخت بیابانی، هوش و ذکاوت بالا از مشخصات با ارزش تزاد اسب ترکمن است. در سپاه داریوش هخامنشی سی‌هزار اسب موجود بوده است. استان خراسان شمالی دارای بیش از ۱۰۰۰ رأس اسب اصیل ترکمن می‌باشد که بیش از نیمی از آنها دارای شناسنامه ژنتیکی می‌باشند و می‌توانند به عنوان یکی از استان‌های صادر کننده اسب مطرح باشد.



شکل ۷-۳- نژاد اسب اصیل ترکمن

## ویژگی‌های فرهنگی استان

### فعالیت

در ارتباط با هدف و چگونگی «رسم یاوری» در بین مردمان استان تحقیق کنید و در کلاس ارائه دهید.

### زبان شناسی و گویش‌های محلی اقوام ساکن در استان

به دلیل اقامت اقوام گوناگون، تنوع لهجه‌ها در استان ماید است. شهر بجنورد به عنوان بزرگ‌ترین مرکز شهری پذیرای این اختلاط قومی و زبانی است که به اختصار به گویش‌های عمدۀ اقوام ساکن در استان اشاره می‌شود:  
**گویش کرمانجی:** این گویش بیشترین گویشوران را در استان به خود اختصاص می‌دهد و متعلق به گروه کرمانج شمالی زبان کردی است. این گویش تحت تأثیر زبان‌های ترکی و فارسی خراسانی قرار گرفته و اغلب کرمانج‌ها به زبان ترکی و فارسی هم سخن می‌گویند. تنوع گویش کرمانجی چشمگیر است به طوری که از قریه‌ای تا قریه‌ای دیگر فرق می‌کند.

### بیشتر بدانیم

#### جدول ۱-۳- شاخه‌های اصلی و گونه‌های فرعی زبان کردی

ردیف	شاخه‌های اصلی	گونه‌های فرعی
۱	کرمانجی شمالی	با شش گونه: «جزیره‌ای، هکاری، بازیدی، بوتانی، شمدينانی و بادینانی»
۲	کرمانجی جنوبی (سورانی)	با چهار گونه: «مکریانی، سورانی، اردلانی و جافی»
۳	کرمانشاهی-لری	با دو گونه: «کرمانشاهی، لکی، فیلی، کله‌ری و بختیاری»
۴	گورانی-زازانی	با دو گونه: «هه ورامی و زازایی»

جهت نگارش زبان کردی در ایران از رسم الخط فارسی با تعدادی علائم قراردادی خاص استفاده می‌شود.

**زبان ترکی:** محققان ترکان را از نژاد زرد و زیان آنها را جزء زبان‌های آلتائیک در شمال چین و آسیای میانه می‌دانند. ترکی جزء زبان‌های پسوندی است و واژه‌سازی از راه افزودن پسوند امکان‌پذیر است و بُن فعل همیشه بدون تغییر در آغاز واژه جدید می‌آید.



تعدد مصوت‌ها قدرت و قابلیت زبان ترکی را برای نام گذاری و بیان مفاهیم پیشتر می‌کند. در این زبان تقریباً افعال بی‌قاعده وجود ندارد و از این جهت یادگیری آن آسان و سبب گسترش و نفوذ آن گردیده است. پیشتر کارشناسان این زبان را شبیه لهجه ازبکی می‌دانند که تحت تأثیر لهجه‌های ترکمنی و ترکی آذری قرار گرفته است. گرایلی، آذربایجانی، قره مقصودلو، رمضان‌لو، بیات، تیمور‌تاش، تاتار و جغتابی از معروف‌ترین اقوام ترک زبان استان‌اند.

**گویش تاتی** : تات‌ها بومیان استان بوده و از بازماندگان پارت‌ها هستند و رواج گویش تاتی در استان و شهرستان بجنورد، یادآور دیرینگی این سرزمین است. در مناطق گیفان، راز، گرمه، جاجرم، روستاهای فیروزه، روین، استاد، خسرویه، مایوان، گلیان، دره اردوانگان بیدواز و ... گویش تاتی زبان اصلی مردم است.

## برای مطالعه



در برخی از روستاهای بجنورد قومیت‌هایی از نژاد عرب زندگی می‌کنند که به این شهر مهاجرت کرده‌اند. عضدی‌ها، شیخ تیموری‌ها و ... از این قومیت‌اند ولی به زبان عربی تکلم نمی‌کنند. بربرا، شیرازی‌ها، سبزواری‌ها، بیرجندی‌ها، کاشمری‌ها، قاینی‌ها و بلوچ‌ها از دیگر اقلیت‌های قومی مهاجر به استان محسوب می‌شوند.

## بیشتر بدانیم



### آوازها و موسیقی‌های محلی

کردها از مرزبانان غیور ایران و استان بوده و پاسداری از مرزو و بوم در مقابل اقوام مهاجم، کشتارها، غارت‌ها، اسارت‌ها و آوارگی‌ها از ویژگی‌های زندگی آنها بوده است. چگونگی زندگی کردها باعت شده تا موسیقی این خطه دارای پشتونهای از رزم و سوگ باشد. موسیقی کردنی به دو نوع کوهپایه و دشت تقسیم می‌شود که در این بین موسیقی کوهپایه همراه با فریاد بوده و قوی تر و رساتر است و موسیقی دشت، معمولاً ملایم‌تر است.

عاشق‌ها، بخشی‌ها، لوطی‌ها، نی نوازان و لولوچی‌ها از نوازنده‌گان استان‌اند که مهم‌ترین آنها عاشق‌ها هستند که با سازهایی چون سورنا، دُهل، قوشمه، کمانچه و دایره، حرکات موزون (رقص‌های اصیل کردی) را اجرا می‌کنند. موسیقی خراسان شمالی در فهرست جهانی یونسکو به ثبت رسیده است.

رقص کرمانجی بیان کننده حالات خاص از رزم، کار، آداب و سنت قوم کرمانج است که تنوع حالات و زیبایی حرکات موزون آن در دنیا بی‌نظیر است و بارها در جشنواره‌ها بهترین مقام‌های بین‌المللی را کسب کرده‌اند.

## ویژگی‌های فرهنگی استان



شکل ۸-۳- بخشی‌های کرمانج

### پوشش، غذاها و بازی‌های محلی

#### بیشتر بدانیم



پوشش : پوشش اقوام گوناگون استان از تنوع ویژگی‌های منحصر به فردی به شرح زیر برخوردار است : پوشش زنان کرد شامل روسربی بلند (چارقد - گون - شال یا شارل) که دورسرشان می‌پیچند، دستمال سر ابریشمی رنگین که سکه‌هایی در حاشیه‌هایش دوخته شده، لباس سنتی از ابریشم قرمز و طرح دار، دامن چاکدار، آستین‌های بلند با قیطان در سر آستین‌ها، شلوار بلندتری با نقوش گلدار، نیم تنه مخلملی با آستین‌های جداگانه، نیم تنه یا جلیقه، جوراب‌های ابریشمی، چارخ از پوست گوساله و نوعی دمپائی به نام «کُمخت» است که در خانه می‌پوشند.

پوشش زنان ترکمن شامل کلاهی به نام «بوریک» قبل از ازدواج، کلاه پیشانی بند مزین به زیور آلات به نام «توبی» یا تاج عروس به رنگ قرمز، نیم تنه‌ای به نام «چاوت» بعد از ازدواج، پیشانی بند کوتاه سیاه رنگ به نام «تبرک» در میانسالی که نشان مجرب بودن زن است. این پیشانی بند در پیری به رنگ سفید در می‌آید که نشانه عاقل بودن، عروس کردن نوء دختری و عروس گرفتن برای نوء پسری اش است.



شکل ۱۰-۳-پوشش قوم تات در استان



شکل ۹-۳-لباس زنان کرد شادلو و قراچولو

غذا : در غذاهای محلی استان حبوبات زیادی مصرف می‌شود. تعدادی از غذاهای محلی استان عبارتند از اُوجز، کاجی، سِمَه، قُوروتو، زیره تو، کِشته تو، آش بَلکه، آش يارمَه، آش رشته، آش مَستووه، شوله ماش، هُولوه شوله، قابلی، دیمه دَنی، سِقِردنی، قلیه آش و آب مُجی (عدسی). از نان‌های محلی می‌توان به قَلَمَه، کوماج، سیتله فتیر، چوزَمَه، چربش و جزلاغ نان، فتیر مسکه و قُتاب و از ماست‌های محلی می‌توان به سوزَمَه، کَمَه (خورش)، دوراق و چکیده اشاره کرد.  
بازی‌ها : در بین بازی‌های محلی می‌توان به هفت سنگ، چلی آقاج، اُستا زنجیر باف، گرگم بهوا، تریس، لَپر، پادشاه - وزیر و کِچه کِچه (گل بازی) اشاره نمود.



شکل ۱۱-۳-غذای محلی فتیر مسکه



شکل ۱۲-۳-بازی محلی چلی آقاج

## ویژگی‌های فرهنگی استان

### فعالیت

در محل زندگی شما کدام بازی‌ها در میان کودکان و نوجوانان رایج‌اند؟ یکی از آن‌ها را انتخاب و جدول زیر را کامل کنید:

نام بازی	
.....	تعداد بازی‌کنان
.....	وسایل بازی
.....	هدف بازی
.....	آثار بازی
.....	شرح بازی

### فرهنگ شفاهی (ادبیات فولکلور)

فولکلور مجموعه عقاید، آداب و رسوم، افسانه‌ها، ترانه‌های محلی و تصنیف‌های عامیانه هر قوم و ملتی است. گنجینه‌های فولکلور کردی و ترکی در ترانه‌ها، لالایی‌ها، ضرب المثل‌ها، سخنان متداول، معماها، چیستان‌ها و ... به چشم می‌خورد.

### بیشتر بدانیم

ترانه‌ها: خراسان شمالی سرزمین ترانه‌ها و آهنگ‌های است و در هر منطقه آن صدھا آهنگ، ترانه، بیت و ... وجود دارد. ترانه‌های کردی، ترکی و ترکمنی شامل اشعار فولکلور کردی، ترکی و ترکمنی است. ترانه‌ها شامل ترانه‌های مذهبی، کار، عشق و ... هستند.



**لالایی‌ها** : لالایی‌ها نخستین ارتباط کلامی و رابطه هم سخنی مادر با کودک اند که موجب آرامش جسم و روح مادر و کودک می‌شود. وجود کودک تا آنجا برای مادر عزیز و بالارزش است که نه تنها با جان و دل از او مراقبت می‌کند، بلکه در ضمن خواندن لالایی از خدا و بزرگان دین هم یاری می‌خواهد.

**ضرب المثل‌ها** : ضرب المثل‌ها، جلوه‌هایی ارزشمند از فرهنگ مردم استان ماست که در درون خود رویدادهای تاریخی، تجارب، هنجرهای ارزویی از جامعه را در بر می‌گیرد و از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌یابد. اقوام ساکن در استان به زبان خودشان ضرب المثل‌هایی دارند که به برخی از مصطلح ترین آنها اشاره می‌شود.

#### چند نمونه از ضرب المثل‌های ترکی

آن سِنه باخ قِزِنه آل قراقنه باخ اُزَنْ آل : مادرش را نگاه کن دختر بگیر گوشه پارچه را نگاه کن بعد بگیر.

کوره کن نُقل اوْلَ اما اوْغل اوْلمَز : داماد شیرین است ولی جای پسر را نمی‌گیرد.

هِزَ مَحِّت بنا أَلمَنه کور عصاسنه گترنه : اشاره به فرصت طلبی افراد دارد، هنوز مسجد بنا نشده کور عصایش را بر می‌دارد.

#### چند نمونه از ضرب المثل‌های کردی

بنَدَه پَخِيلَ، خَدِ پَخِيلَ نِنه : انسان حسود است، خداوند حسود نیست.

بِرا سَرَ هَوَه، كُمْ پَرَه : بگذار سر باشد کلاه زیاد است.

بِ حُكْمِ خَدِ بِلَكَ زَ دِر نَارِزَه : بی اجازه خداوند برگ از درخت نمی‌افتد.

#### چند نمونه از ضرب المثل‌های تاتی

پَيَين دِيَگِيَا رِيزِنم تا بَل دِيَگِيَا بِتَرسِين : پایین دهی‌ها را بزنیم تا بالا دهی‌ها بترسند.

إِزْ تَرَه كِيسَه قِرْض نَكُ، قِرْضِم كِيرْدِي خَرَج نَكُ : از کسی که تازه از فقیری درآمده و دارا شده قرض نگیر و

اگر هم قرض گرفتی خرج نکن.

## هنر و صنایع دستی

حضور قومیت‌ها با فرهنگ‌های متنوع، همنشینی جذاب و در خور تحسینی را برای تولیدات صنایع دستی فراهم آورده است.

بنابراین بسیاری از نقوش، طرح‌ها و تکنیک‌ها از قومی به قوم دیگر راه یافته، به گونه‌ای که می‌توان مجموعه هنرهای سنتی و صنایع دستی خراسان شمالی را چشم‌اندازی بدیع از تکامل اندیشه‌ها دانست. صنایع دستی عمدهاً در نقاط روستایی استان متمرکز بوده و

سهیم بسزایی در اقتصاد خانواده‌ها دارد. با توجه به قرار گرفتن استان در مسیر عبور زائران ثامن الحجج(ع)، موقعیت مناسبی جهت

تولید، ترویج و ارائه صنایع دستی وجود دارد.

## ویژگی‌های فرهنگی استان

مهم‌ترین هنرهای سنتی و صنایع دستی استان شامل گلیم بافی، سفره کردی، نساجی سنتی (چادرشب بافی و ابریشم بافی)، چوخه‌بافی، چاروچ دوزی، کلاه کُرکی، نمد مالی، جاجیم بافی، فرش و قالیچه، پشتی، ساخت سازه‌ای سنتی، جوراب بافی، رودوزی و تهیه لباس‌های محلی است.

در بین هنرها و صنایع دستی استان، بافت‌های داری مانند فرش، قالیچه و پشتی ترکمنی به دلیل نقوش بسیار زیبا، تنوع رنگ، شکل هندسی و شکستگی خطوط، اصالت طرح و کیفیت مناسب از جایگاه ویژه‌ای در سطح ملی و بین‌المللی برخوردارند.



شکل ۱۳-۳- جاجیم و سفره کردی



شکل ۱۴- چادرشب بافی در روستای روئین